

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. Z.**, trvale bytem P., zastoupeného: Mgr. Marian Franc, advokát, Škroupova 796/10, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 12.6.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2017, č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Mariana France na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč na účet číslo: 186024616/0300, VS: 9918, nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.6.2017 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání *rozhodnutí ze dne 29.3.2017 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.9.2016*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.9.2016 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 29.3.2017* žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 27.3.2017 bylo zjištěno, že žalobce není

invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 7a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10 procentních bodů, takže činí celkem 20%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť podal žádost o invalidní důchod na základě doporučení svého lékaře a dle něho není dostatečně odůvodněno, proč jeho míra poklesu pracovní schopnosti činí právě 20% s ohledem na jeho zdravotní stav, který stručně popsal; závěrem požadoval po provedeném jednání zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení a rovněž požadoval náklady řízení s tím, že jejich výše bude dodatečně specifikována.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ ze dne 6.9.2016 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 27.3.2017 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 7a) přílohy vyhlášky s mírou poklesu pracovní schopnosti dle lékaře OSSZ 10% a tato míra byla zvýšena ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 5%, takže činí celkem 15% a lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 10% a tuto dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšil o 10% na celkových 20%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.7.2017 navrhla přezkoumání zdravotního stavu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.3.2017 bylo dle dodejky doručeno nejdříve zástupci žalobce Radce Šnajdrové dne 18.4.2017 a poté žalobci dne 17.5.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o *organizaci a provádění sociálního zabezpečení*. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 12.10.2017 za účasti odborného lékaře z interního lékařství i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona, *šlo o invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 16.2.2017 kardiologickým vyšetřením*. Komise určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu mající nejvýznamnější dopad na pracovní schopnost žalobce stav po recidivující akutní koronární příhodě (6 a 8/2014) v druhé fázi komplikované zástavou dechu a oběhu s nutností kardiopulmonální resuscitace, s následnou primoimplantací defibrilátoru z indikace sekundární prevence náhlé srdeční smrti. Na podkladě doložené lékařské dokumentace a vyšetření interního specialisty při jednání komise, vyhodnotila PK MPSV rozhodující postižení v souladu s výslednou funkční verifikací jako lehké, na úrovni klasifikace NYHA II. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila rozdílně od OSSZ i ČSSZ nikoliv dle kapitoly IX, odd. A, pol. 7b), ale dle položky 1b) těžké kapitoly a oddílu, čímž zohlednila prvotní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tj. dvojnásobný IM, komplikovaný průběh druhé ataky, sníženou toleranci zátěže verifikovanou bicyklovou ergometrií (krátkodobě 100 Wattů), preventivní implantaci defibrilátoru, rizikové faktory náhlé koronární příhody – věk žalobce i arteriální hypertenzi. Pro zvolenou kapitolu a položku je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40% a při zohlednění profese žalobce stanovila komise míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 35%, když při normální systolické funkci LKS nehodnotila v horní hranici uvedeného procentního rozpětí. Dále komise uvedla, že žalobce není schopen výkonu těžké fyzické práce, práce ve výškách, v nočních směnách, ve vypjatých stressových situacích a v nepříznivých klimatických podmínkách (přehřáté nevětrané prostory); je schopen výkonu lehčí práce mimo stanovená rizika. Závěrem pak ještě komise uvedla, že nebylo nalezeno zdravotní postižení funkční tíže navozující ztrátu pracovní schopnosti v minimální výši 50% odpovídající vyššímu stupni invalidity a rovněž sdělila, že lékařská dokumentace předložená k jednání komise neovlivňuje stanovený posudkový závěr. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány (OSSZ i ČSSZ), jak uvedeno shora.

Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 29.3.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 12.10.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 16.2.2017*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.3.2017 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení** (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 16.2.2017 a tedy i k 29.3.2017 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 16.2.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 57/2017-28 ze dne 1.12.2017, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění invalidity

žalobce již v řízení o námitkách. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. *Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity (viz shora), tudíž získá-li žalobce potřebnou dobu pojištění, bude mu přiznána i výplata důchodu.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce podáním doručeným soudu dne 9.11.2017 požadoval náklady tohoto řízení ve výši 3.146,-Kč představující náhradu dvou úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) a dvou režijních paušálů á 300,-Kč a DPH 21%, jehož je plátcem, z částky 2.600,-Kč, tj. 546,-Kč. Soud shledal nárok oprávněným a přiznal mu požadovanou částku, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 1. prosince 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně